

BATIRXAN SARSENKAN –

1995-ci ildə Güney Qazaxıstanın Ordabası rayonunun Akpan kəndində doğulub.

Bir sıra uluslararası şeir yarışmalarının ödülinü qazanıb.

2010-cu ildə ilk şeirlər kitabı (“Ömir özen”) gün üzü görüb.

Uluslararası “Şabıt” Şeir Yarışmasının “Qran-Pri”sinə layiq görüüb.

XƏYAL

Bir adamın yanan-sönən ömrünü
imkan olsa, ta Tanrıdan soraram.
Atəş basan aynaya baxmamaqçün
gözlərimi yumsam, ağlar qalaram.

Sabaha əl qaldıran
böyük qardaşımın
əllərini soruşmaq istədim.
Qana batırdığı barmaqlarıyla
yerə yığılanın
qolundan tutdum.
Yalınayaq insanın

ayağını soruşmaq istədim.
Əsasına söykənən
bir can
daş-kəsəkli yollarda da
şax durar.

Könlünə kin sinmiş bir adamın
ürəyini soruşmaq istədim.
Vücuduna
hədiyyə edərdim
ürəyimi...

Yer dediyimiz gəzəyən,
aləmin bucağındadır.
Bir qız var -
adı dilimin ucundadır.
Mügənni rəqqasə deyil.
Sadəcə təlim verir.
Gözümün qapağında
dalğalı şimşək çaxar.
O, güldüyü zaman
yaşıllaşır ətraflar.
Ağladığı zamanlar
kədər sızır nəğməyə.
Ovunduğu zamansa
ürəyi sakitləşir.
Ağ ququşu misali
həsəd vermək üçün yaradılmışdır.
Qızlar şairlər üçün doğulmuşdur.
Bir qız var.

Ümidimdən gün doğurmuşdur.
Aləmdə tayı-bərabəri yoxdur.

O canın
sonsuzadək açılsa bəxti,
açılsa...
Ürəyi ürək deyil,
bir musiqi dərşidir.
Allahın gözəl sirrinə
insanoğlu necə, necə vaqif olur?..

Ömrüm böyük Günəşini tapdı onda.
Könlüm bahar qızıl gülünü tapdı onda.
İnamım yanan dərşini tapdı onda.
O sirli can
çox bənzəyir ona...

MƏRMƏR EMALATXANASI

Uşaq üçün mərməri yona-yona,
ağlayır mərməryonan.
Haradasan,
necə atəş düşdü?
Dərşini də yandırıb
söyləmədən getdi?
Yonma məzar daşını, qardaş!

Əcəlini gözləyən saqqalını
boya bəzəmişdir.
İnsanlar necə böyüyəcəkdir?
Doğulan kimi

məzar daşı qoyulurmu?
Bəs ölümsüzlər?
Ölümsüzləri nə edəcəksiz?
Ürəyini çıxarıb xalqa vermişdir.
Ruhusa tabuta sığınmamışdır. –
Quş kimi
göyüzündə qanad çırpıb ötmüşdür.
Bəs siz pələngləri nə edəcəksiz?

Dərin düşüncələr.
Arxasından keçib
xəyalına girənə kimi
vücut şişmişdir.
Anasını çağıraraq ağladar.
Dönər məzardaşına.
Böyük gözləri
yeyəcəkmiş kimi baxar.
Bu yaşlı ağla özgəni gətirir. –
Şair üçün bu, nə qədər önəmlidir?
Axı, qələmiylə öz taleyini yazır...

ANAMIN SƏSSİZ AĞLAYIŞI

Fırtınanı fırtına dayandırarmı?
Qonşu qadın
evə qaçıb gəldiyi zaman
saçından düşürüb başörtüyünü.
“Eh!” deyərək anam ağladı.
Dəli su günahkardır, dedi.
Səbəb də tapmadan
adamı anlamaqçün.

Uşaq kimi əli üşüyərkən
qəhrəman igid
qışqıraraq üstünə tullandı.
Atasına əl qaldırıb
“təcrübə yığan” zaman...
Ona qoşularaq anam ağladı.
Dəli su günahkardır, dedi.
Ömrün mənası arzulardır.
Vücuduma dolmuşdur
sualların hamısı...
İçməli su görəndə ağlıma gəlir.
Anamın səssiz göz yaşları.

(Rəsmiyyə SABİR çevirib)

